

Informacje podstawowe

Nazwa przedmiotu	Retoryka i erystyka
Prowadzący	dr Magdalena Butkiewicz
Wydział	Wydział Teologiczny
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów	I
Profil studiów	praktyczny
Forma studiów	stacjonarna
Moduł specjalnościowy	
Dyscyplina naukowa, do której odnoszą się efekty uczenia się	Nauki o komunikacji społecznej i mediach
Obowiązuje od roku akademickiego	2024/2025
Rok studiów	II
Semestr	I
Język wykładowy	polski
Status przedmiotu (obowiązkowy, do wyboru)	obowiązkowy
Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole)	DL_W11, DL_W13, DL_U02, DL_U04, DL_K05
Rodzaj zajęć (wybór z listy*)	ćwiczenia
Liczba godzin	30
Liczba ECTS	2
Wymagania wstępne	Brak.
Opis i cele przedmiotu Retoryka i erystyka	Celem zajęć jest pogłębienie umiejętności ich uczestników w zakresie praktycznego stosowania retoryki i erystyki, kultury wypowiedzi, techniki i praktyki wystąpień publicznych.

Treści programowe

Temat/blok zajęć:	Liczba godzin
1. Zagadnienia wstępne - historia retoryki i erystyki; miejsce sztuki pięknego wypowiadania się w starożytnym systemie edukacji obywatelskiej.	2
2. Perswazja i manipulacja w kontaktach międzyludzkich – podobieństwa i różnice.	2
3. Funkcje, rodzaje i budowa klasycznych mów retorycznych.	2
4. Argumentacja racjonalna, argumentacja emocjonalna - analiza wybranych przykładów z zakresu reklamy, public relations, polityki).	2

5. Najważniejsze figury retoryczne - podstawy teoretyczne.	2
6. Najważniejsze figury retoryczne - analiza wybranych przykładów i zadania praktyczne.	2
7. Techniki erystyczne - podstawy teoretyczne.	2
8. Techniki erystyczne - analiza wybranych przykładów i zadania praktyczne.	2
9. Retoryka i erystyka w dziennikarstwie – przykłady użycia.	2
10. Retoryka i erystyka w polityce i życiu publicznym – przykłady użycia.	2
11-15. Prezentacja projektów wykonanych w ramach zaliczenia przedmiotu.	10
Łącznie godzin:	30

Opis przedmiotowych efektów uczenia się i sposoby ich weryfikacji

Kategoria efektu (W, U, K)	<u>Kierunkowe</u> efekty uczenia się <i>(co ogólnie absolwent po tych studiach będzie wiedział i umiał)</i>	<u>Opis przedmiotowych</u> efektów uczenia się <i>(wyłącznie czasownikami operacyjnymi - czynności, które da się zweryfikować, mierzalne; w nawiasie należy podać numery tematów zajęć, które realizują dany efekt)</i> <i>(co konkretnie student po tym przedmiocie będzie wiedział i umiał)</i>	Sposoby weryfikacji efektów uczenia się <i>(np.: kolokwium pisemne, egzamin ustny, egzamin pisemny, sprawozdanie, prezentacja na zajęciach, raport, projekt indywidualny, grupowy)</i>
DL_W11	Ma wiedzę dotyczącą procesu komunikowania się osób i instytucji z otoczeniem wewnętrznym i zewnętrznym	W1 – student rozróżnia i prawidłowo charakteryzuje sposoby komunikowania się osób i instytucji z otoczeniem (tematy: 2, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15);	Prezentacja na zajęciach Projekt indywidualny Dyskusja
DL_W13	Posiada w zaawansowanym stopniu wiedzę z zakresu public relations, marketingu i ich wykorzystania w mediach oraz wiedzę o reklamie i branży reklamowej	W2 – wymienia techniki wywierania wpływu na odbiorców, jakimi posługują się PR-owcy, specjaliści ds. marketingu oraz z branży reklamowej (tematy: 2, 4, 9, 10). W3 – student rozpoznaje i opisuje zależności między komunikatami medialnymi a szeroko pojętym interesem ich nadawców (PR-owców, polityków itd.) (tematy: 2, 4, 9, 10)	Prezentacja na zajęciach Projekt indywidualny Dyskusja
DL_U02	Potrafi analizować przyczyny i przebieg procesów społecznych i kulturowych	U1 – student analizuje przyczyny użycia konkretnych figur retorycznych i erystycznych; ocenia przebieg wystąpień publicznych, prawidłowo wyprowadza wnioski na temat konsekwencji użycia danych figur i tropów (tematy: 1, 3, 5, 6, 7, 8)	Prezentacja na zajęciach Projekt indywidualny Dyskusja
DL_U04	Potrafi wykorzystać wiedzę na temat historii mediów i	U2 – student wykrywa i rozpoznaje motywy oraz schematy związane z	Prezentacja na zajęciach

	dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk	historię retoryki i erystyki we współcześnie publikowanych materiałach (tematy: 1, 3, 5, 6, 7, 8); U3 – student dostrzega zależności między historią retoryki i erystyki a współczesnością, ocenia je i poddaje krytyce, potrafi o nich dyskutować (tematy: 10, 11, 12, 13, 14, 15);	Projekt indywidualny Dyskusja
DL_K05	Jest aktywny w podejmowaniu nowych wyzwań zawodowych, dostrzega możliwości nowych zawodów i aktywności społecznych związanych z mediami	K1 – student zachowuje otwartość na zmiany w sferze wyzwań zawodowych; chętnie podejmuje się aktywności podnoszących jego kompetencje miękkie (komunikacyjne); jest zorientowany na samodoskonalenie – wykorzystuje okazje, aby zdobywać nowe kwalifikacje i umiejętności przydatne na rynku pracy, zwłaszcza w branży medialnej (tematy: 1-15).	Prezentacja na zajęciach Projekt indywidualny Dyskusja

Metody dydaktyczne

(dostosowane do przedmiotowych efektów uczenia się)

1.	Wykład informacyjny z prezentacją multimedialną
2.	Studium wybranych przypadków (<i>case study</i>)
3.	Dyskusja problemowa
4.	Burza mózgów
5.	Praca z tekstem

Opis nakładu pracy studenta w ECTS

Kontakt z prowadzącym	Aktywność	Liczba godzin	Razem liczba godzin / ECTS
bezpośredni	Udział w zajęciach	30	30/1
praca własna	Lektura wskazanej monografii	10	30/1
	Przygotowanie projektu indywidualnego	20	

Kryteria oceny końcowej

(Opis składowych oceny końcowej zajęć, rozkład procentowy lub punktowy, informacja o dopuszczalnej liczbie nieobecności, inne kryteria)

Zaliczenie polega na zaprezentowaniu przed grupą projektu przygotowanego indywidualnie. Uczestnicy zajęć (zgodnie z własnymi zainteresowaniami) wybierają jedną osobę udzielającą wypowiedzi publicznych. Ich zadanie polega na przygotowaniu dwóch części opracowania: w części pierwszej mają przedstawić sylwetkę wybranej osoby, uwzględniając jej pochodzenie, wykształcenia, kompetencje, doświadczenie zawodowe, piastowane stanowiska itd. W części drugiej należy wybrać jedno z przemówień wybranej osoby, a następnie przeprowadzić analizę jej umiejętności retorycznych i erystycznych, pracując na tekście konkretnego przemówienia. Konieczne jest także zaznaczenie kontekstu (kulturowego, społecznego) wybranej wypowiedzi.

W projektach indywidualnych prezentowanych na forum grupy oraz podczas dyskusji prowadzonej po każdej prezentacji oceniane będzie:

W1, W2, W3

na ocenę 5:

student rozróżnia i prawidłowo charakteryzuje sposoby komunikowania się osób i instytucji z otoczeniem; powołuje się na konkretne przykłady; wskazuje i charakteryzuje wszystkie obecne w analizowanym tekście techniki wywierania wpływu na odbiorców (i te, jakimi posługują się PR-owcy, specjaliści ds. marketingu oraz z branży reklamowej oraz politycy i inne osoby publiczne); student rozpoznaje i opisuje zależności między komunikatami medialnymi a szeroko pojętym interesem ich nadawców (PR-owców, polityków itd.);

na ocenę 4:

student rozróżnia i prawidłowo charakteryzuje większość (ale nie wszystkie) sposoby komunikowania się osób i instytucji z otoczeniem; powołuje się na najbardziej jaskrawe przykłady; wskazuje i charakteryzuje jedynie wybrane techniki wywierania wpływu na odbiorców obecne w analizowanym tekście; student rozpoznaje i opisuje podstawowe zależności między komunikatami medialnymi a szeroko pojętym interesem ich nadawców (PR-owców, polityków itd.);

na ocenę 3:

student rozróżnia i prawidłowo charakteryzuje tylko niektóre sposoby komunikowania się osób i instytucji z otoczeniem; ma problem ze wskazaniem odpowiednio dobranych przykładów, potrzebuje pomocy prowadzącej; wskazuje i charakteryzuje jedynie wybrane, najbardziej powszechne techniki wywierania wpływu na odbiorców obecne w analizowanym tekście; student potrzebuje pomocy, aby rozpoznać lub opisać podstawowe zależności między komunikatami medialnymi a szeroko pojętym interesem ich nadawców (PR-owców, polityków itd.);

U1, U2, U3

na ocenę 5:

student samodzielnie i biegle analizuje przyczyny użycia konkretnych figur retorycznych i erystycznych; sprawnie ocenia przebieg wystąpień publicznych, prawidłowo wyprowadza wnioski na temat konsekwencji użycia danych figur i tropów; bezbłędnie wykrywa i rozpoznaje motywy oraz schematy związane z historią retoryki i erystyki we współcześnie publikowanych materiałach; dostrzega zależności między historią retoryki i erystyki a współczesnością, ocenia je i poddaje krytyce, potrafi o nich dyskutować;

na ocenę 4:

student poprawnie, ale z drobną pomocą analizuje przyczyny użycia konkretnych figur retorycznych i erystycznych; prawidłowo ocenia przebieg wystąpień publicznych, wyprowadza proste wnioski na temat konsekwencji użycia danych figur i tropów; wykrywa i rozpoznaje jedynie najważniejsze motywy oraz schematy związane z historią retoryki i erystyki we współcześnie publikowanych materiałach; dostrzega najbardziej oczywiste

zależności między historią retoryki i erystyki a współczesnością, pobieżnie je ocenia i poddaje krytyce, zachęcony potrafi o nich dyskutować;
na ocenę 3:
student wymaga pomocy przy analizie przyczyn użycia konkretnych figur retorycznych i erystycznych; poprawnie ocenia przebieg wystąpień publicznych, wyprowadza proste wnioski na temat konsekwencji użycia danych figur i tropów; wykrywa i rozpoznaje wąski wachlarz motywów oraz schematów związanych z historią retoryki i erystyki we współcześnie publikowanych materiałach; dostrzega najbardziej oczywiste zależności między historią retoryki i erystyki a współczesnością, wymaga pomocy podczas ich oceny lub poddawania ich krytyce, ma problem z samodzielnym udziałem w dyskusji na ich temat (unika udziału w debacie);

K1

na ocenę 5:

student zachowuje otwartość na zmiany w sferze wyzwań zawodowych; chętnie podejmuje się aktywności podnoszących jego kompetencje komunikacyjne; jest zorientowany na samodoskonalenie – wykorzystuje okazje, aby zdobywać nowe kwalifikacje i umiejętności przydatne na rynku pracy, zwłaszcza w branży medialnej;

na ocenę 4:

student zachowuje pewną otwartość na zmiany w sferze wyzwań zawodowych, ale wymaga monitorowania lub zachęcania do tego; podejmuje się wybranych aktywności podnoszących jego kompetencje komunikacyjne; jest zorientowany na samodoskonalenie, ale wykorzystuje niektóre okazje, aby zdobywać nowe kwalifikacje i umiejętności przydatne na rynku pracy, zwłaszcza w branży medialnej;

na ocenę 3:

student nie jest zainteresowany zmianami w sferze wyzwań zawodowych; podejmuje się jedynie wymaganych od niego aktywności podnoszących jego kompetencje komunikacyjne; nie jest w pełni zorientowany na samodoskonalenie – wykorzystuje wyłącznie niektóre okazje, aby zdobywać nowe kwalifikacje i umiejętności przydatne na rynku pracy, zwłaszcza w branży medialnej.

Dopuszczalna liczba nieobecności na zajęciach to 3.

Literatura obowiązkowa

1.	Schopenhauer A., <i>Erystyka: Sztuka prowadzenia sporów</i> , tłum. M.L. Kalinowski, Gliwice 2022.
2.	<i>Retoryka</i> , red. M. Barłowska, A. Budzyńska-Daca, P. Wilczek, Warszawa 2008 (zwłaszcza artykuły: P. Nowak, <i>Retoryka a propaganda polityczna</i> , s. 207-226; I. Loewe, <i>Retoryka w reklamie</i> , s. 250-271; J. Warchał, <i>Retoryka w obszarze public relations</i> , s. 272-296)
3.	Witkowska-Maksimczuk B., <i>Elementy retoryki i erystyki w przykładach</i> , Warszawa 2014.

Literatura uzupełniająca

1.	Butkiewicz M., <i>From classical rhetoric to the rhetoric of advertisement - a review of the types of "the art of effective persuasion"</i> , „Kultura-Media-Teologia” (27) 2016, nr 4, s. 9-22.
2.	Kochan M., <i>Pojedynek na słowa. Techniki erystyczne w publicznych sporach</i> , Kraków 2005.
3.	Kuziak M., <i>Jak mówić, rozmawiać, przemawiać?</i> , Kraków 2006.
4.	Marcyński K., <i>Kompetencja komunikacyjna. Studium medioznawcze</i> , Warszawa 2017.
5.	Obremski K., <i>Retoryka dla studentów historii, polityki i dziennikarstwa</i> , Toruń 2004.

*** lista rodzajów zajęć**

- ☒ ćwiczenia (audytoryjne, translatoryjne, terenowe, warsztatowe, projektowe)
- ☐ ćwiczenia laboratoryjne, komputerowe
- ☐ lektorat języka obcego nowożytnego/starożytnego
- ☐ wykład kierunkowy
- ☐ wykład monograficzny lub konwersatorium monograficzne
- ☐ seminarium dyplomowe
(sem. magisterskie, licencjackie lub inżynierskie, na którym student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową, wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)
- ☐ pracownia dyplomowa (programistyczna, chemiczna, fizyczna, biologiczna, inżynierska)
(zajęcia laboratoryjne, na których student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)

Informacje podstawowe

Nazwa przedmiotu	Retoryka i erystyka
Prowadzący	dr Magdalena Butkiewicz
Wydział	Wydział Teologiczny
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów	I
Profil studiów	praktyczny
Forma studiów	stacjonarna
Moduł specjalnościowy	
Dyscyplina naukowa, do której odnoszą się efekty uczenia się	Nauki o komunikacji społecznej i mediach
Obowiązuje od roku akademickiego	2021/2022
Rok studiów	2
Semestr	I
Język wykładowy	polski
Status przedmiotu (obowiązkowy, do wyboru)	obowiązkowy
Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole)	DL_W11, DL_W13, DL_U02, DL_U04, DL_K05
Rodzaj zajęć (wybór z listy*)	ćwiczenia
Liczba godzin	30
Liczba ECTS	2
Wymagania wstępne	Brak.
Opis i cele przedmiotu Retoryka i erystyka	Celem zajęć jest pogłębienie umiejętności ich uczestników w zakresie praktycznego stosowania retoryki i erystyki, kultury wypowiedzi, techniki i praktyki wystąpień publicznych. W ramach kursu omówione zostaną m.in. podstawy teoretyczne i historyczne sztuki retorycznej, mechanizmy perswazji i manipulacji oraz struktura klasycznych mów. Uczestnicy będą analizować rzeczywiste przykłady z reklamy, polityki i mediów, a także wezmą udział w ćwiczeniach praktycznych rozwijających umiejętność argumentacji oraz wykorzystania technik retorycznych i erystycznych w różnych kontekstach społecznych i zawodowych.

Treści programowe

Temat/blok zajęć:	Liczba godzin
1. Zagadnienia wstępne - historia retoryki i erystyki; miejsce sztuki pięknego wypowiedzania się w starożytnym systemie edukacji obywatelskiej	2
2. Perswazja i manipulacja w kontaktach międzyludzkich – podobieństwa i różnice	2
3. Funkcje, rodzaje i budowa klasycznych mów retorycznych	2
4. Argumentacja racjonalna, argumentacja emocjonalna - analiza wybranych przykładów z zakresu reklamy, public relations, polityki)	2
5. Najważniejsze figury retoryczne - podstawy teoretyczne	2
6. Najważniejsze figury retoryczne - analiza wybranych przykładów i zadania praktyczne	2
7. Techniki erystyczne - podstawy teoretyczne	2
8. Techniki erystyczne - analiza wybranych przykładów i zadania praktyczne	2
9. Retoryka i erystyka w dziennikarstwie – przykłady użycia	2
10. Retoryka i erystyka w polityce i życiu publicznym – przykłady użycia	2
11-15. Prezentacja projektów wykonanych w ramach zaliczenia przedmiotu	10
Łącznie godzin:	30

Opis przedmiotowych efektów uczenia się i sposoby ich weryfikacji

Kategoria efektu (W, U, K)	<u>Kierunkowe</u> efekty uczenia się (co ogólnie absolwent po tych studiach będzie wiedział i umiał)	Opis <u>przedmiotowych</u> efektów uczenia się (wyłącznie czasownikami operacyjnymi - czynności, które da się zweryfikować, mierzalne; w nawiasie należy podać numery tematów zajęć, które realizują dany efekt) (co konkretnie student po tym przedmiocie będzie wiedział i umiał)	Sposoby weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium pisemne, egzamin ustny, egzamin pisemny, sprawozdanie, prezentacja na zajęciach, raport, projekt indywidualny, grupowy)
DL_W11	Ma wiedzę dotyczącą procesu komunikowania się osób i instytucji z otoczeniem wewnętrznym i zewnętrznym	W1 – student rozróżnia i prawidłowo charakteryzuje sposoby komunikowania się osób i instytucji z otoczeniem (tematy: 2, 9,10, 11, 12, 13, 14, 15);	Prezentacja na zajęciach Projekt indywidualny Dyskusja
DL_W13	Posiada w zaawansowanym stopniu wiedzę z zakresu public relations, marketingu i ich wykorzystania w mediach oraz wiedzę o reklamie i branży reklamowej	W2 – wymienia techniki wywierania wpływu na odbiorców, jakimi posługują się PR-owcy, specjaliści ds. marketingu oraz z branży reklamowej (tematy: 2, 4, 9, 10). W3 – student rozpoznaje i opisuje zależności między komunikatami medialnymi a szeroko pojętym interesem ich nadawców (PR-owców, polityków itd.) (tematy: 2, 4, 9, 10)	Prezentacja na zajęciach Projekt indywidualny Dyskusja
DL_U02	Potrafi analizować przyczyny i przebieg procesów społecznych i kulturowych	U1 – student analizuje przyczyny użycia konkretnych figur retorycznych i erystycznych; ocenia przebieg wystąpień publicznych, prawidłowo wyprowadza wnioski na temat konsekwencji użycia danych figur i tropów (tematy: 1, 3, 5, 6, 7, 8)	Prezentacja na zajęciach Projekt indywidualny Dyskusja
DL_U04	Potrafi wykorzystać wiedzę na temat historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk	U2 – student wykrywa i rozpoznaje motywy oraz schematy związane z historią retoryki i erystyki we współcześnie publikowanych materiałach (tematy: 1, 3, 5, 6, 7, 8); U3 – student dostrzega zależności między historią retoryki i erystyki a współczesnością, ocenia je i poddaje krytyce, potrafi o nich dyskutować (tematy: 10, 11, 12, 13, 14, 15);	Prezentacja na zajęciach Projekt indywidualny Dyskusja
DL_K05	Jest aktywny w podejmowaniu nowych wyzwań zawodowych, dostrzega możliwości nowych	K1 – student zachowuje otwartość na zmiany w sferze wyzwań zawodowych; chętnie podejmuje się aktywności podnoszących jego kompetencje	Prezentacja na zajęciach Projekt indywidualny

	zawodów i aktywności społecznych związanych z mediami	miękkie (komunikacyjne); jest zorientowany na samodoskonalenie – wykorzystuje okazje, aby zdobywać nowe kwalifikacje i umiejętności przydatne na rynku pracy, zwłaszcza w branży medialnej (tematy: 1-15).	Dyskusja
--	---	--	----------

Metody dydaktyczne

(dostosowane do przedmiotowych efektów uczenia się)

1.	Wykład informacyjny z prezentacją multimedialną
2.	Studium wybranych przypadków (<i>case study</i>)
3.	Dyskusja problemowa
4.	Burza mózgów
5.	Praca z tekstem

Opis nakładu pracy studenta w ECTS

Kontakt z prowadzącym	Aktywność	Liczba godzin	Razem liczba godzin / ECTS
bezpośredni	Udział w zajęciach	30	30/1
praca własna	Lektura wskazanej monografii	10	30/1
	Przygotowanie projektu indywidualnego	20	

Kryteria oceny końcowej

(Opis składowych oceny końcowej zajęć, rozkład procentowy lub punktowy, informacja o dopuszczalnej liczbie nieobecności, inne kryteria)

Zaliczenie polega na zaprezentowaniu przed grupą projektu przygotowanego indywidualnie. Uczestnicy zajęć (zgodnie z własnymi zainteresowaniami) wybierają jedną osobę udzielającą wypowiedzi publicznych. Ich zadanie polega na przygotowaniu dwóch części opracowania: w części pierwszej mają przedstawić sylwetkę wybranej osoby, uwzględniając jej pochodzenie, wykształcenie, kompetencje, doświadczenie zawodowe, piastowane stanowiska itd. W części drugiej należy wybrać jedno z przemówień wybranej osoby, a następnie przeprowadzić analizę jej umiejętności retorycznych i erystycznych, pracując na tekście konkretnego przemówienia. Konieczne jest także zaznaczenie kontekstu (kulturowego, społecznego) wybranej wypowiedzi.

W projektach indywidualnych prezentowanych na forum grupy oraz podczas dyskusji prowadzonej po każdej prezentacji oceniane będzie:

W1, W2, W3

na ocenę 5:

student rozróżnia i prawidłowo charakteryzuje sposoby komunikowania się osób i instytucji z otoczeniem; powołuje się na konkretne przykłady; wskazuje i charakteryzuje wszystkie obecne w analizowanym tekście techniki wywierania wpływu na odbiorców (i te, jakimi posługują się PR-owcy, specjaliści ds. marketingu oraz z branży reklamowej oraz politycy i inne osoby publiczne); student rozpoznaje i opisuje zależności między komunikatami medialnymi a szeroko pojętym interesem ich nadawców (PR-owców, polityków itd.);

na ocenę 4:

student rozróżnia i prawidłowo charakteryzuje większość (ale nie wszystkie) sposoby komunikowania się osób i instytucji z otoczeniem; powołuje się na najbardziej jaskrawe przykłady; wskazuje i charakteryzuje jedynie wybrane techniki wywierania wpływu na odbiorców obecne w analizowanym tekście; student rozpoznaje i opisuje podstawowe zależności między komunikatami medialnymi a szeroko pojętym interesem ich nadawców (PR-owców, polityków itd.);

na ocenę 3:

student rozróżnia i prawidłowo charakteryzuje tylko niektóre sposoby komunikowania się osób i instytucji z otoczeniem; ma problem ze wskazaniem odpowiednio dobranych przykładów, potrzebuje pomocy prowadzącej; wskazuje i charakteryzuje jedynie wybrane, najbardziej powszechne techniki wywierania wpływu na odbiorców obecne w analizowanym tekście; student potrzebuje pomocy, aby rozpoznać lub opisać podstawowe zależności między komunikatami medialnymi a szeroko pojętym interesem ich nadawców (PR-owców, polityków itd.);

U1, U2, U3

na ocenę 5:

student samodzielnie i biegle analizuje przyczyny użycia konkretnych figur retorycznych i erystycznych; sprawnie ocenia przebieg wystąpień publicznych, prawidłowo wyprowadza wnioski na temat konsekwencji użycia danych figur i tropów; bezbłędnie wykrywa i rozpoznaje motywy oraz schematy związane z historią retoryki i erystyki we współcześnie publikowanych materiałach; dostrzega zależności między historią retoryki i erystyki a współczesnością, ocenia je i poddaje krytyce, potrafi o nich dyskutować;

na ocenę 4:

student poprawnie, ale z drobną pomocą analizuje przyczyny użycia konkretnych figur retorycznych i erystycznych; prawidłowo ocenia przebieg wystąpień publicznych, wyprowadza proste wnioski na temat konsekwencji użycia danych figur i tropów; wykrywa i rozpoznaje jedynie najważniejsze motywy oraz schematy związane z historią retoryki i erystyki we współcześnie publikowanych materiałach; dostrzega najbardziej oczywiste zależności między historią retoryki i erystyki a współczesnością, pobieżnie je ocenia i poddaje krytyce, zachęcony potrafi o nich dyskutować;

na ocenę 3:

student wymaga pomocy przy analizie przyczyn użycia konkretnych figur retorycznych i erystycznych; poprawnie ocenia przebieg wystąpień publicznych, wyprowadza proste wnioski na temat konsekwencji użycia danych figur i tropów; wykrywa i rozpoznaje wąski wachlarz motywów oraz schematów związanych z historią retoryki i erystyki we współcześnie publikowanych materiałach; dostrzega najbardziej oczywiste zależności między historią retoryki i erystyki a współczesnością, wymaga pomocy podczas ich oceny lub poddawania ich krytyce, ma problem z samodzielnym udziałem w dyskusji na ich temat (unika udziału w debacie);

K1

na ocenę 5:

student zachowuje otwartość na zmiany w sferze wyzwań zawodowych; chętnie podejmuje się aktywności podnoszących jego kompetencje komunikacyjne; jest zorientowany na samodoskonalenie – wykorzystuje okazje, aby zdobywać nowe kwalifikacje i umiejętności przydatne na rynku pracy, zwłaszcza w branży medialnej;

na ocenę 4:

student zachowuje pewną otwartość na zmiany w sferze wyzwań zawodowych, ale wymaga monitorowania lub zachęcania do tego; podejmuje się wybranych aktywności podnoszących jego kompetencje komunikacyjne; jest zorientowany na samodoskonalenie, ale wykorzystuje niektóre okazje, aby zdobywać nowe kwalifikacje i umiejętności przydatne na rynku pracy, zwłaszcza w branży medialnej;

na ocenę 3:

student nie jest zainteresowany zmianami w sferze wyzwań zawodowych; podejmuje się jedynie wymaganych od niego aktywności podnoszących jego kompetencje komunikacyjne; nie jest w pełni zorientowany na samodoskonalenie – wykorzystuje wyłącznie niektóre okazje, aby zdobywać nowe kwalifikacje i umiejętności przydatne na rynku pracy, zwłaszcza w branży medialnej.

Dopuszczalna liczba nieobecności na zajęciach to 3.

Literatura obowiązkowa

1.	Schopenhauer A., <i>Erystyka: Sztuka prowadzenia sporów</i> , tłum. M.L. Kalinowski, Gliwice 2022.
2.	<i>Retoryka</i> , red. M. Barłowska, A. Budzyńska-Daca, P. Wilczek, Warszawa 2008 (zwłaszcza artykuły: P. Nowak, <i>Retoryka a propaganda polityczna</i> , s. 207-226; I. Loewe, <i>Retoryka w reklamie</i> , s. 250-271; J. Warchala, <i>Retoryka w obszarze public relations</i> , s. 272-296)
3.	Witkowska-Maksimczuk B., <i>Elementy retoryki i erystyki w przykładach</i> , Warszawa 2014.

Literatura uzupełniająca

1.	Butkiewicz M., <i>From classical rhetoric to the rhetoric of advertisement - a review of the types of "the art of effective persuasion"</i> , „Kultura-Media-Teologia” (27) 2016, nr 4, s. 9-22.
2.	Kochan M., <i>Pojedynek na słowa. Techniki erystyczne w publicznych sporach</i> , Kraków 2005.
3.	Kuziak M., <i>Jak mówić, rozmawiać, przemawiać?</i> , Kraków 2006.
4.	Marcyński K., <i>Kompetencja komunikacyjna. Studium medioznawcze</i> , Warszawa 2017.
5.	Obremski K., <i>Retoryka dla studentów historii, polityki i dziennikarstwa</i> , Toruń 2004.

*** lista rodzajów zajęć**

- ☒ ćwiczenia (audytoryjne, translatoryjne, terenowe, warsztatowe, projektowe)
- ☐ ćwiczenia laboratoryjne, komputerowe
- ☐ lektorat języka obcego nowożytnego/starożytnego
- ☐ wykład kierunkowy
- ☐ wykład monograficzny lub konwersatorium monograficzne
- ☐ seminarium dyplomowe
(sem. magisterskie, licencjackie lub inżynierskie, na którym student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową, wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)
- ☐ pracownia dyplomowa (programistyczna, chemiczna, fizyczna, biologiczna, inżynierska)
(zajęcia laboratoryjne, na których student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)